

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Od dette Folk, som gav mig Dig

Citation: Drachmann, Holger: "Od dette Folk, som gav mig Dig", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 275. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56515/facsimile.pdf> (tilgået 24. januar 2022)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

ALVORSMAND

Tungt havde Alvoren Tag i mit Sind,
 Jeg tyllød den suttungske Bryg,
 Som Akademierne søber den ind —
 Og jeg tænkte saa smaat paa Paryk;
 Paa Nippet jeg var, med Nøgle paa Bag.
 At møde ved *bal parè*:
 Saa mødte jeg Skæmeriet en Dag —
 Det var *Dig* .....
 Og nu kan jeg lé.

VOR KÆRLIGHED ER REN OG GOD

Vor Kærlighed er ren og god
 Som Folkets eget sunde Blod;
 Vor Adel er ej købt engang
 — Da Kongerne blev svage —
 Med Piskesmæld og Kobbelklang
 For hundred Aar tilbage.

Vor Adel den er ny og god,
 Vort Stamtræ sprang af Folkets Rod;
 Din Faders Arm, min Faders Sved
 — Din Moders stærke Dæ,
 Det skylder vi vor Kærlighed —
 Lad Snobberne saa tie!

OG DETTE FOLK, SOM GAV MIG DIG

Og dette Folk, som gav mig Dig,
 Det gav mig en Obligation,
 Hvorved jeg skyldig hæfter;
 Mod Korset gramser Præsteskab —
 Mod Stjernerne Soldaterstab —
 For Embed', Rang og Ros og Løn
 Slaas hver en „Menneskenes Søn”,
 Hver Mo'ers Sjæl for *sin* Person,
 Af alle Livsens Kræfter.
 Men dette Folk, som gav mig Dig,
 Det slaas jeg for, det elsker jeg!
